Nýútkomið í A-deild.

Hafnarreglugjörð fyrir Reykjavíkurkaupstað, útg. af ráðgjafanum 6. desbr. 1884 (A, nr. 18).

Reglugjörð um hafnsögu á Ísafirði, útg. af ráðgjafanum 6. desbr. 1884 (A, nr. 19).

Hafnsögutaxti fyrir Ísafjarðarkaupstað, útg. af ráðgjafanum 6. des. 1884 (A, nr. 20).

Opið brjef, er stefnir saman alþingi til reglulegs fundar 1. júlí 1885, undirskrifað af konungi 6. janúar 1885 (A, nr. 1).

Brjef landshöfðingja *til stiptsyfirvaldanna* um ráðstafanir til verndar og viðhalds Hallormsstaðarskógi. — Eptir að jeg með þóknanlegu brjefi hinna heiðruðu stiptsyfirvalda, dags. 31. okt. f. á., hef meðtekið skoðunargjörð þá á Hallormsstaðarskógi, sem framkvæmd hefur verið að tilhlutun stiptsyfirvaldanna samkvæmt brjefi mínu 28. apríl f. á., vil jeg nú þjónustusamlega skora á yður að leggja fyrir hlutaðeigandi beneficiarius að hafa eptirlit með því, að eptirfylgjandi reglum, sem skoðunarmennirnir hafa álitið nauðsynlegar til verndunar og viðhalds ofannefndum skógi, verði eptirleiðis nákvæmlega fylgt af ábúanda Hallormsstaðar. 1 7. jan.

1. Skógurinn skal friðaður að svo miklu leyti sem unnt er fyrir fjárbeit á vetrum, og ber einkum að varast að beita á hann fje þarsem nýgræðingurinn er lægstur, t. d. ofanvert í Merkurskóginum, framanvert við Atlavíkina og á ýmsum stöðum í hólunum.
2. Þess skal vandlega gætt, þegar trje eru felld í skóginum, að brjóta hvorki nje kljúfa stofninn, og að höggsárið sje alveg sljett og svo mikið á snið, að vatn ekki sitji á stúfnum; einkum er þessi varúðarregla nauðsynleg þegar eigi eru höggvin öll þau trje, sem standa á sömu rót.
3. Ábúandanum á Hallormsstað skal lagt fyrir að höggva mest hinn sprekaða við innanúr skóginum til heimilisbrúkunar, og hafa skoðunarmennirnir einkum nefnt til tvo staði, sem helzt mundi þurfa að velja úr, nefnilega ofantil í Atlavíkinni og innanúr Flataskóginum, auk þess sem hjer og þar er nokkuð af kalhríslum víðsvegar um skóginn, sem einnig mætti höggva.

Brjef ráðgjafans fyrir Ísland *til landshöfðingja* um lán handa embættismanni til húsabyggingar. — Með brjefi þessu samþykkti ráðgjafinn, að sýslumanni í Strandasýslu S. Sverrison væri veitt allt að 5000 kr. lán úr viðlagasjóði til að byggja íbúðarhús á jörðinni Bæ við Hrútafjörð, gegn 1. veðrjetti í húseigninni með því er henni fylgir, og í þeim $^2/_3$ úr nefndri jörð, sem lántakandi á, og að öðru leyti með sömu skilyrðum sem sett hafa verið áður fyrir líkum lánum til embættismanna (sjá t. d. Stj.tíð. 1883, B. bls. 61). 2 12. jan.

Brjef ráðgjafans um konungsbrjef útaf ávarpi til konungs frá embættismönnum og borgurum í Reykjavík. — Jafnframt því að senda yður hjermeð, herra landshöfðingi, eptirrit af konungsbrjefi útgefnu 20. f. m. til ráðgjafans fyrir Ísland útaf ávarpi 17. dag febrúarmán. 1885. 3 13. jan.

Reykjavík 1885. Einar Þórðarson.

3 13. jan. því til konungs, er þjer senduð hingað með þóknanlegu brjefi yðar dags. 28. nóvbr. f. á., vil jeg hjermeð, samkvæmt því sem fyrir mig er lagt í nefndu konungsbrjefi, þjónustusamlega skora á yður að kunngjöra innihald konungsbrjefsins þeim sem hlut eiga að máli og á þann hátt er yður þykir hagfelldastur.

Konungsbrjefið hljóðar þannig:

Eptir að ávarp það útaf bruna Kristjánsborgar frá embættismönnum og borgurum í Reykjavík, er þú allraþegnsamlegast sendir Oss með skýrslu þinni 16. þ. m., hefur allraþegnsamlegast verið lagt fyrir Oss, viljum Vjer nú allramildilegast bjóða þjer að flytja þeim, er undir ávarpið hafa ritað, mildilegasta kveðju Vora og þökk, og að láta tjá þeim, að Oss hafi þókt innilega vænt um að fá þetta heita ávarp frá Íslendingum í viðbót við öll þau merki um hluttekningu í sorginni yfir þessum slysalega hallarbruna, sem Vjer höfum meðtekið frá öllum hjeruðum landsins.

Vjer sjáum í þessu með ánægju vott þess, að Íslendingar halda ennþá óskertri þeirri hollustu og þegnlegu ást til konungs síns, sem svo ríkulega kom í ljós á hinum ógleymanlegu dvalarstundum Vorum á meðal þeirra.

Felandi þig Guði.

4 14. jan. **Brjef ráðgjafans fyrir Ísland** *til landshöfðingja* **um meðferð á peningafundi.** — Í þóknanlegu brjefi, dags. 24. okt. f. á., hafið þjer, herra landshöfðingi, lagt þá spurningu undir úrlausn ráðgjafans, hvað gjöra skuli við nokkra danska silfurpeninga frá ríkisárum Friðriks VI, Kristjáns VIII og Friðriks VII, sem Benedikt húsmaður Sigurðsson hefur fundið í jötu í fjárhúsi á jörðinni Kambi í Holtamannahreppi í Rangárvallasýslu, án þess að menn viti hver hefur látið þessa peninga á nefndan stað.

Útaf þessu skal eigi látið hjálíða þjónustusamlega að tjá yður til þóknanlegrar leiðbeiningar og frekari ráðstöfunar, að með því að mótun peninga þeirra, er hjer ræðir um, sýnir, að eigi getur verið lengra síðan þeir hafa verið látnir í jötuna en svo, að vel getur verið, að einhver núlifandi maður eigi þá, verður ráðgjafinn að álíta, að peningar þessir eigi að skoðast sem hvert annað fundið fje - - sbr. hæstarjettardóm 18. nóv. 1861 (Hæstarjettartíðindi, bls. 555) — og að þessvegna eigi með tilliti til þeirra að fara eptir þeim reglum, sem um það gilda.

5 **Ágrip**

af reikningum nokkurra sjóða, sem eru undir stjórn biskups, fyrir árið 1884.

I. Prestaekknasjóðurinn.

Tekjur.

1.	Sjóður við árslok 1883		kr. 15820,70
2.	Tillög og gjafir:		
	a. presta[1]	kr. 24,00	
	b. biskupsins	— 20,00	— 44,00
		Flyt	kr. 15864,70

1) frá Brynjólfi Jónssyni á Vestmannaeyjum . 4 kr.
— Gunnari Ólafssyni á Höfða . . . . . 2 —
— Jóni Reykjalín á Þönglabakka . . . . 2 —